

یکهنگم فیلم فراتر از نقش دادن آبروس عکاس مطرح مدح اخیر را در فیلمی به نام پوستین بازی کند که از آن نقش های مولد عاده آکادمی اسکار است. کیدمن در یک اسکرین به شدت پی گیر ساخته شدن فیلم

بود و به دلیل شهرت نتوانست نقش را از سامانتا کرتون که او هم علاقه فراوانی برای بازی در این نقش داشت، بگیرد. کیدمن پیش تر فرار بود در فیلم اولیوینوس به همراهی راسل کرو بازی کند که کمپانی فاکس به دلیل

شکل نگرتن فیلمنامه مناسب کار را متوقف کرد. شنیده می شود کیدمن برای یک فیلم بدون عنوان بر اساس یکی از درام های دهه شصت با کمپانی کلمبیا قرارداد بسته است.

هنر

هنگ فرانسه (۱۹۷۹)، دیپلم افتخار جشنواره بین المللی هنر کنگ (۱۹۸۰) و... را به دست آورد. پس از آن آثار هنرمندان سرشناسی چون فودور خیتروگ، برنوتو، بل دریس و کوهمدین در دوره های گذشته جشنواره، اسامی با اختصاص بخش مرور به ایشو پاتل، هنرمندی از شرق دنیا نیز آثار برگزیده خود را در این جشنواره به نمایش گذاشت.

کارگاه تخصصی یک مرحوم

جشنواره پویانمایی تهران به غیر از نمایش فیلم های مسابقه و جشن انداز و نمایش های ویژه دارای بخش هایی جنبی بود که شامل نشست های تخصصی، نشست با هیات داوران، نمایشگاه تخصصی پویانمایی و کارگاه های آموزشی بود.

یکی از این کارگاه های آموزشی به سرپرستی حمید ندیم برگزار شد که از کشور سوئد به ایران آمده بود تا به آموزش مریمان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بپردازد. اسامی سرپرست کارگاه دوم، «لی میسکین»، بود که در سال ۲۰۰۱ در گذشت. پی برحن به شیوه برگزاری این کارگاه ها نیز به خلافت زبانی نادر چرا که این هنرمند استامبول در طول ۲۵ سال فعالیت از روند خلق آثار خود فیلم سازی می کرد. در این کارگاه ها نیز این فیلمها که پیش از این در نقاط دیگر دنیا به نمایش درآمده بودند برای دانشجویان و علاقه مندان به نمایش گذاشته شدند.

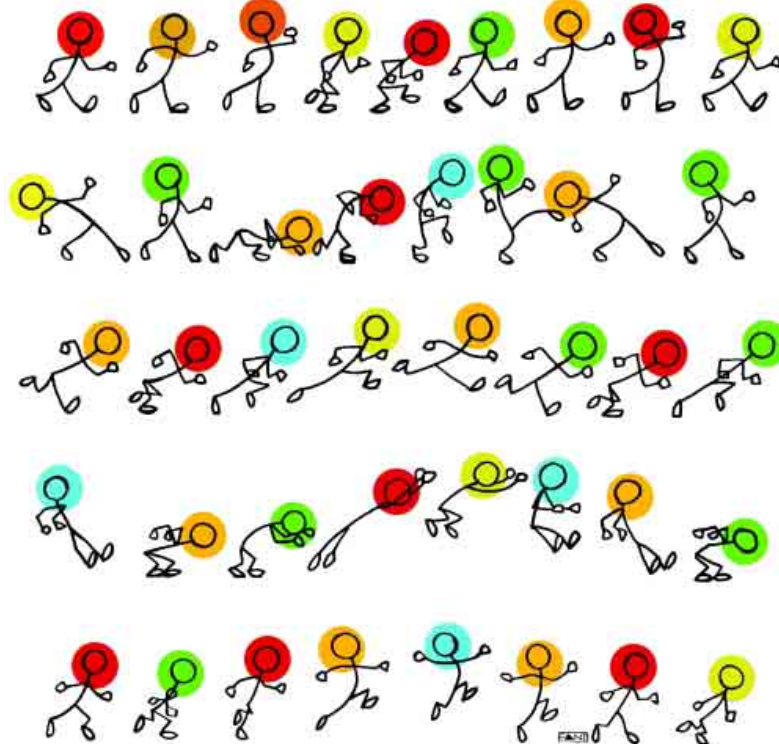
لی میسکین از بناگذاران مدرسه ون آرتز است و در طول حیات خود در کنار بزرگان غرب طلایی پویانمایی به کار پرداخت. او در سالهای ۱۹۵۰ و ۶۰ میلادی در ساخت مجموعه های پویانمایی مشهوری چون «پاپای (موان زبل)»، «کاسپر»، «روح دوست داشتنی» و «کتابهای فرط قدر با بتمن»، همکاری داشت.

نگاه داوران

هیات داوران مسابقه ایران چهارمین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران از روز پنجم اسفند کار خود را آغاز کردند و تا ۱۰ اسفند داوران ۲۱ اثر حاضر در این بخش را به پایان رساند.

تقریباً تمام اعضای این هیات، فیلمهای ایرانی را دارای رشد چشمگیری نسبت به دوره گذشته ارزیابی کردند. البته دلیل این امر را می توان فراد داشتن انیمیشن کشور در ابتدای راه پویایی و بالندگی جست و جو کرد. با توجه به اینکه هنوز این رشته هنری در کشور جایگاه خود را پیدا کرده و آموزشهای آکادمیک آن نیز به تعداد بسیار انگشت شماری موزک آموزشی محدود می شود تا رسیدن به نقطه ای قابل قبول که بتوانیم خود را با آنچه در دنیا می گذرد، مقایسه کنیم راهی طولانی پیش رو داریم.

ابراهیم فروزش، کارگردان سینما عضو هیات داوران فیلمهای بخش مسابقه ایران درباره کیفیت این آثار، گفت: «در بررسی های من پیام دادیم، فیلمهای ایرانی مضامین اجتماعی نگارگری، کسب وجود داشت و فیلسازان به خلافت های گسترده ای در این زمینه نشان زدند. حتی گیمی از کارهای خارج می کمتر مشاهده شد. اگرچه در بخش تیزهای تلویزیونی به دلیل خوراک دهی به رسانه ای بزرگ مانند صدا و سیما این نوع در فرم و محتوا کمتر به چشم می خورد.» وی افزود: «حال که به چنین پیشرفتی در زمینه ساخت فیلمهای انیمیشن دست پیدا کرده ایم، بهتر است به سمت تاگور، ویلیام بلیک، ژاک پیر وور، فدریکو گارسیا لورکا رابینر ما بریا ریلکه، و لاجپیر مایا کوفسکی و... ساخته شده اند که ابتکاری جذاب در ساخت آثار انیمیشن محسوب می شود.

در چهار دوره برپایی جشنواره بین المللی پویانمایی تهران

۱۷۶۹ فیلم به نمایش درآمدند

ماریا و الفورس نیز فنلاندی و فارغ التحصیل رشته هنر و جامعه شناسی از دانشگاه هلستکی است.

تمام فیلمهای انیمیشن کوتاه مشترک این دو هنرمند بر اساس اشعار چهر های مشهوری چون ویلیام باتلر یوتس، تاگور، ویلیام بلیک، ژاک پیر وور، فدریکو گارسیا لورکا رابینر ما بریا ریلکه، و لاجپیر مایا کوفسکی و... ساخته شده اند که ابتکاری جذاب در ساخت آثار انیمیشن محسوب می شود.

پلی میان شرق و غرب

مرور آثار «ایشویاتل» اتفاق جالب توجه دیگری بود که در چهارمین جشنواره پویانمایی تهران روی داد. این فیلمساز هندی آنقدر جایزه بین المللی به دست آورده است که نام بردن همزین اثر نیز کار چندان ساده ای نیست. در بخش مرور آثار او، که به پلی میان شرق و غرب نامیده شده بود، شش فیلم گرفت و از آن برای نمایش به کارگاه های آموزشی عهده داشت به نمایش گذاشته شدند. تقدیر الهی، بازی منقوح ها، تقدم اولی، بهشت، زندگی بعد از مرگ و چگونه مرگ به زمین آمد، مجموعه آثار او در جشنواره را تشکیل می داد. بر اساس آنچه از فیلم های او بر می آید، می شود علاقه ای که به تصویر کردن افسانه های هندی داشت را فهمید. به غیر از آثار او که پاتل با الهام از افسانه های هندی خلق کرده است، تعداد دیگری از فیلم های او به تجربیات شخصی خودش در زندگی باز می گردد. ساخت فیلم بازی منقوح ها به زمانی مربوط می شد که پاتل در قطب شمال از کاسپویی را می بیند که روی کت های خز، منقوح می دوخت. او هم این منقوح های کوچک رنگین را نما به نما، حرکت داد و از بازی آنها فیلم گرفت تا با حرکت منقوح ها، مضامین خستوت و تکامل را به بیننده نشان دهد.

زندگی بعد از مرگ نیز فیلم دیگری این انیماتور بود که با الهام از تحقیق های الیزابت کولبر در مورد پدیده تجربه ای الهام از تحقیق های الیزابت کولبر در مورد پدیده تجربه ای کس حن مرگ ساخته شده و با تصاویری گویا از اسطوره های کهن و باورهای فرهنگی مختلف به پرورش های مطرح درباره زندگی اخروی، پاسخی اسکیرپوسیتستی و تحلیلی می دهد. او را اولی فیلم جایزه نخست جشنواره بین المللی پویانمایی تهران از سال ۱۹۶۴. فیلم های کوتاه مرگ و زندگی، تانت، سنا، برنامه های آموزشی و سرختری فعالیت می کند.

کرده است. او قرار بود یکی از اعضای هیات داوران بخش بین الملل جشنواره باشد اما به دلیل مشکلاتی که برای صدور ویزای او پیش آمده، نتوانست به ایران وارد شود.

مراد کرتونی از فرانسه، مارویوت زمینات فنلاندی و پریز کوچیاز از لهستان خوش شناس تر از او بودند و نتوانستند پس از ورود در ایران در کنار اکبر عالمی به داوران ۲۰ فیلم بخش مسابقه بین الملل بپردازند. آثار به نمایش درآمده در این بخش از تولیدات ۴۴ کشور جهان بودند که آمریکا با ۲۷ فیلم، فرانسه با ۲۶ فیلم انگلستان با ۲۴ فیلم، کشورهای بودند که بیشترین تعداد آثار در این بخش حضور داشتند. پس از این سه کشور، کره با ۱۹ فیلم، آلمان با ۱۷ فیلم، مجارستان با ۱۴ فیلم، روسیه با ۱۲ فیلم دیگر کشورهای بودند که تعداد آثار زیادی را برای نمایش به ایران آوردند.

شهرهای زنده مایا کوفسکی و باتلر بیسی

اشعار بخش زنده ای از جشنواره اضافه شد که پویانمایی شاعرانه نام داشت. در این بخش آثار انیمیشن که بر اساس اشعار زنده ای از شاعران برجسته ساخته شدند ولادیمیر کوفسکی، ویلیام باتلر بیسی، تاگور، فرانسسکو دالیسی و... ساخته شده به نمایش درآمد. «بانا، ماریا و الفورس» و «آنتونیو رینگ با هم» در هنرمندی بودند که آثارشان حضور به خود را به این بخش نشان دادند.

رینگ با هم همراه اسال و در جریان برپایی جشنواره اروپایی ادبیات کودک در ایران به تهران آمده بود و با چهره ای بهت زده به همه جا نگاه می کرد. او در یک گفت و گو اعلام کرده بود که پس از بازگشت به کشورش درباره آنچه در ایران دیده است برای همه صحبت خواهد کرد و تلاش می کند تا فضاهای دوجانبه ای بین ایران و فنلاند انجام شود. شاید ارسال آثار او به جشنواره پویانمایی، اولین گام برای چنین فضاهای دوجانبه باشد. او در سال ۱۹۶۴ در هلستکی فنلاند متولد شد و در دانشگاه هلسینکی، مدرسه ازادگری این شهر و فرهنگستان پاریس به تحصیل پرداخت. او در عرصه های فرهنگی مختلفی همچون اجرای برنامه رادیویی و تلویزیونی، تئاتر، سنا، برنامه های آموزشی و سخنرانی فعالیت می کند.

مزمزه هایی درباره برپایی جشنواره پویانمایی تهران به صورت سالانه شنیده می شود.

این جشنواره امکان برگزاری سالانه را پیدا کند و انیماتورهای کشور، فضای بیشتری برای ارائه آثار خود و قرار گرفتن در کنار هنرمندان کشورهای دیگر پیدا کنند.

۶۲۲ فیلم برسد.

شانس با مسؤلان جشنواره پویانمایی تهران یار بود که در این دوره، جوایز اسکار پیش از برپایی این جشنواره برگزار شد و فیلم رایان که قرار بود در بخش مسابقه بین الملل جشنواره به نمایش درآید جایزه بهترین انیمیشن کوتاه آکادمی اسکار را به خود اختصاص داد و افتخار به نمایش درآمدن آن در اولین جشنواره پس از اسکار به برپایی ها رسید.

استلوه مسؤلان جشنواره در تمام زمینه ها خوش شناس نبودند و بهترین بدشانسی آنها، جاماندن پلیلیام پیمپتون از جشنواره بود. پیمپتون نیز از چهره های سرشناس انیمیشن دنیا محسوب می شود که تاکنون در غیر از جایزه اسکار و جایزه جشنواره کن، جوایز بین المللی فراوانی را تصیب خود

رزه شخصیت های کارتونی از سراسر دنیا بر روی پرده های تفره ای تهران برای چهارمین دوره متوالی به پایان رسید و چهارمین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران به کار خود خاتمه داد.

حالا دیگر انیماتورهای دنیا این جشنواره را به عنوان محالی برای نمایش آثار خود پذیرفته اند و از پیام هایی که به تهران ارسال می کنند مشخص است که آرام آرام نگاههای بین المللی نیز به این سمت معطوف شده. البته اگر روند فعلی فعالیت مسؤلان برپایی این جشنواره تغییر نکند و تلاش آنها برای دعوت از چهره های برجسته انیمیشن دنیا و انتخاب آثار قابل تأمل از میان فیلم های ارسال به جشنواره متوقف نشود، می توان امیدوار بود که دریافت تندیس های این جشنواره نیز برای هنرمندان کشورهای دیگر دارای اهمیت شود.

نگاهی به گذشته

تخصیص دوره از جشنواره پویانمایی تهران در سال ۱۳۷۷ برگزار شد.

در جشنواره اول مجموعاً ۸۹۶ اثر از تولیدات یک دهه هنرمندان ایران و ۳۲ کشور جهان به دیرخانه جشنواره ارسال شد که از میان آنها ۲۸۸ فیلم در بخش های مختلف به نمایش درآمد.

در سال هنوز این جشنواره در کشورهای دیگر شناخته نشده بود و انتخاب مدت زمان ۱۰ ساله برای زمان تولید فیلم های ارسالی به جشنواره نیز به خوبی نشان دهنده وضعیت این هنر در سال های پیش از آن است. تنها هفت سال پیش از آغاز این جشنواره، رشته پویانمایی در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه سینما و تئاتر راه اندازی شده بود و سابقه آموزش این هنر، پیش از تاریخ مذکور به سال های قبل از انقلاب و فعالیت دانشگاه فارابی بازمی گردد.

در جشنواره دوم، مقررات زمان تولید فیلم های ارسالی به جشنواره به وضوح تعیین شده و به صورت دوساله برگزار می شوند بازگشت و ۵۲۰ اثر از تولیدات دوسال هنرمندان ایران و ۳۵ کشور جهان به دفتر جشنواره ارسال شد. از میان این فیلم ها، ۲۸۲ اثر برای نمایش در بخش های گوناگون جشنواره انتخاب شدند.

تعداد کشورهای حاضر در آن دوره با توجه به تفاوت زمانی که نسبت به دور قبل داشت، نشان می دهد که در آن دهه، هنوز نگاه جهانیان به سمت ایران جلب نشده بود. البته یکی از نقاط قوت جشنواره دوم، اختصاص یک بخش به برندگان جایزه اسکار بود که به این ترتیب آثار مطرح جهانی به ایران باقی ماند.

در این بخش، فیلم های پیرمرد و دریا به کارگردانی الکساندر پتروف برنده اسکار ۱۹۹۹، بازی گرمی به کارگردانی جان پینکواتر برنده اسکار ۱۹۹۸، جست و جو به کارگردانی ریونگتونی برنده اسکار ۱۹۹۶، گلورهای عوضی به کارگردانی نیک پارک برنده اسکار ۱۹۹۳، جیزی نمائنده بود که اسکار گردانی نیک پارک برنده اسکار ۱۹۹۵، آسان شادخوات به کارگردانی نیک پارک برنده اسکار ۱۹۹۰، عروسک گلی به کارگردانی ویلیام ریوس و جان لستر برنده اسکار ۱۹۸۸، مردی که درخت می کاشت به کارگردانی فریدریک بک برنده اسکار ۱۹۸۷، شگاف به کارگردانی فریدریک بک برنده اسکار ۱۹۸۱ و مگس به کارگردانی فرنس روفوش برنده اسکار ۱۹۸۰ به نمایش درآمدند.

در سومین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران ۳۷۵ فیلم از ۵۲ کشور جهان که برگزیده تولیدات دوسال گذشته هنرمندان پویانمایی هنرمندان ایران و جهان بود به نمایش درآمدند. این آثار از میان ۵۲۶ فیلم ارسالی به دیرخانه جشنواره انتخاب شدند.

چهارم

به گفته محمدرضا کریمی صارمی، دبیر چهارمین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران، فعالیت های دیرینه دانشجویان و هنرمندان پویانمایی ایران در دهه های گذشته، دامنه مسؤلان را روز ۲۶ مهر، یعنی حدود پنج ماه قبل از افتتاح جشنواره، بزرگ و پرمقاری، بهرادر فراتر، جمال الدین پیرخدری و فاطمه گوردیزی به عنوان اعضای هیات انتخاب جشنواره کار خود را آغاز کردند. نتیجه کار هیات انتخاب این شد که ۲۱۱ فیلم برای مسابقه بین المللی پویانمایی تهران، ۲۶۰ فیلم برای مسابقه بین المللی در نظر گرفته شدند. در بخش مسابقه بین الملل ۲۵ فیلم ایرانی نیز حضور داشتند. به غیر از بخش مسابقه دو بخش دیگری نیز در جشنواره در نظر گرفته شد که عبارت بودند از جشن انداز و نمایش ویژه. در این دو بخش نیز مجموعاً ۱۷۶ فیلم به نمایش درآمد تا تعداد کل فیلم های به نمایش درآمده در آخرین دوره از جشنواره بین المللی پویانمایی تهران به

